

Biserica trăiește și
PROCLAMĂ EVANGHELIA
în har și adevăr
într-o lume căzută în păcat

epistola a doua a lui Pavel către

TIMOTEI

ghid devotional pentru grupurile mici

2 TIMOTEI

**Biserica TRĂIEȘTE și PROCLAMĂ
Evangelia**

**în har și adevăr
într-o lume căzută în păcat!**

***Ghid devoțional pentru
Grupurile Mici***

BISERICA METANOIA ARAD

2021

A doua epistolă a lui Pavel către Timotei

Ghid devoțional pentru Grupurile Mici

© Biserica Creștină Baptistă Metanoia Arad, 2020

Str. Tribunalul Dobra Nr. 8, Arad

www.bisericametanoia.ro

Calendar de studiu

Ianuarie – Februarie 2021

<i>Săptămâna</i>		<i>Lecția</i>	<i>Pagina</i>	<i>Pasajul</i>
2	11.01-17.01	1 - Înlăcărează-ți darul	5	2 Timotei 1:1-7
3	18.01-24.01	2 - Să nu-ți fie rușine de Evanghelia lui Hristos	8	2 Timotei 1:8-12
4	25.01-31.01	3 - Focalizează-te pe lucrurile care nu pier, pe ceea ce e etern	11	2 Timotei 1:13-18
5	01.02-07.02	4 - O identitate care trebuie transmisă mai departe	16	2 Timotei 2:1-14
6	08.02-14.02	5 - Hristos în centrul propovăduirii noastre	21	2 Timotei 2:14-26
7	15.02-21.02	6 - Sfintele Scripturi și zilele din urmă	25	2 Timotei 3:1-17
8	22.02-28.02	7 - Propovăduiește Cuvântul indiferent de context și fii motivat de răsplata lui Dumnezeu	29	2 Timotei 4:1-22

INTRODUCERE

Biserica sau Mireasa lui Hristos este singura realitate pe care a venit Fiul lui Dumnezeu să o răscumpere de pe pământ. A plătit pentru ea cu prețul suprem al jertfei de pe Cruce, continuă să fie alături de ea până la sfârșitul istoriei și a promis că o va lua cu Sine ca s-o prezinte Tatălui și îngerilor Lui *„fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană”*/Efes.6:27

Toți cei care facem parte dintr-o biserică locală trebuie să înțelegem că Biserica nu există doar prin slujitorii ei, ci prin fiecare mădular al ei. De aceea, nu putem lăsa doar în seama slujitorilor viața și sănătatea Bisericii; în ultima instanță, oricine dintre noi poate și ar trebui să dorească să ajungă presbiter, adică un om implicat în zidirea Bisericii, prin Darul pe care I l-a dat Dumnezeu.

Privite din această perspectivă, epistolele lui Pavel către Timotei pot căpăta relevanță pentru fiecare dintre noi, cei care facem parte din Biserica lui Hristos.

Pentru că aceste scrieri fac parte din Scriptură, le putem socoti ca fiind cuvintele Domnului Isus Hristos noi. Iată cum sună, din această perspectivă, afirmațiile de scop ale celor două epistole:

„Dar dacă voi zăbovi - ar spune și astăzi Domnul Isus celor din Biserica Lui - să știi cum trebuie să te porți în Casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlpul și temelial adevărului”/1 Tim.3:14-15. Nu uita că *„nici un ostaș nu se încurcă cu treburile vieții, dacă vrea să placă celui ce l-a înscris la oaste! Așadar, înflăcărează Darul care este în tine, continuă alergarea, călcând pe urmele Mele, în trăirea și în propovăduirea Adevărului, nelăsându-te intimidat de oamenii dedați la fărâdelege și care se împotrivesc cuvintelor Mele!”*

Este evident faptul că în 1 Timotei accentul cade pe cum anume să se poarte Timotei *„în casa lui Dumnezeu, care este Biserica lui Dumnezeu, stâlpul și temelial adevărului”*, în timp ce în 2 Timotei, mesajul capătă accente mai personale și se focalizează mai degrabă pe lucrător și pe slujba lui.

Iată cum ar putea fi rezumat mesajul central al epistolei de față:

Să nu-ți fie rușine de Evanghelia care a adus la lumină viața și neputrezirea date nouă în Isus Hristos încă înainte de veșniciei. Păzește prin Duhul Sfânt, învățătura, credința și dragostea. Exemplul Domnului Isus pe care l-ai văzut în viața mea, să te încurajeze să nu te lași atins de fărădelege și să împarți drept cuvântul Adevărului, neuitând că dacă răbdăm împreună cu El, vom și împărăți împreună cu El dar dacă ne lepădăm de El, și El se va lepăda de noi. Știind că toți cei ce voiesc să trăiască în neprihănire vor fi prizonieri, nu te lăsa intimidat de cei care s-au lăsat târați în fărădelege, păstrând o formă de evlavie dar tăgăduindu-I putere, ci calcă pe urmele mele, întrupând Adevărurile Scripturii. Clipa plecării mele fiind aproape, privește la sfârșitul felului meu de a vieții și du mai departe lucrarea, propovăduind Cuvântul, câtă vreme urechile și inimile oamenilor mai sunt încă deschise pentru el, și rămâi tu însuși între cei credincioși în lucrul încredințat lor.

Înțelegând aceste lucruri, ne putem însuși mai ușor învățătura lui Pavel de a duce între oameni Evanghelia care nouă ne-a schimbat viața, împăcându-ne cu Dumnezeu. Putem de asemenea să ne asumăm îndemnul de a ne implica activ în această luptă, înflăcărându-ne fiecare darul pe care l-am primit de la Dumnezeu, nerușinându-ne de Evanghelia lui Hristos, fiind fideli învățăturilor sănătoase, adoptând strategia lui Hristos pentru zidirea Bisericii Sale, păstrând un caracter impecabil în viața de zi cu zi, înțelegând și adaptându-ne la vremurile pe care le trăim, și, nu în ultimul rând, propovăduind Evanghelia la timp și nelatimp.

Astfel, propovăduirea Evangheliei lui Hristos este imperativă, mai întâi, pentru a aduce oameni în împărăția lui Dumnezeu, apoi pentru a întârzia vremurile în care „oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă, ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățături după poftele lor. Își vor întoarce urechea de la Adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite”.

Domnul să ne ajute pe toți!

Departamentul de Învățătură

LECȚIA 1

Înflăcărează-ți darul

Textul lecției: 2 Timotei 1:1-7

I. Explicarea lecției:

1. Perspective asupra textului și temei:

Pavel își începe epistola cu un salut special: „*Har, îndurare și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Hristos Isus, Domnul nostru!*” El se adresează lui Timotei într-o dublă calitate: apostol al lui Hristos, pe de o parte și mentor/părinte spiritual pentru ucenicul său, pe de altă parte.

Textul ne lasă să înțelegem cât de specială era relația dintre cei doi. Pavel cunoștea familia ucenicului său, a trăit împreună cu acesta momente dificile, încărcate de emoție, îi cunoștea inima și caracterul frumos, petrecuse timp și investise mult în acesta, învrednicindu-l pentru slujire. /vezi si Filip.2:19-24; 1Cor.4:14-17!

Toate aceste lucruri îl îndreptățesc în final pe Pavel să-și încurajeze ucenicul să intre în luptă: „*De aceea, îți aduc aminte să înflăcărezi darul lui Dumnezeu care este în tine prin punerea mâinilor mele căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință .*”/v.6,7.

2. Adevăruri extrase din text:

Ucenicia

Ucenicia presupune existența unui mentor și a unui ucenic și se realizează în cadrul unor relații personale foarte apropiate dintre cei doi. De asemenea, presupune un preț: timp, muncă, rugăciune și dedicare (Filip 2:19-24, 1 Cor. 4:14-17). Ucenicia are ca scop atât maturizarea ucenicului cât și antrenarea lui în răspândirea Evangheliei. Procesul uceniciei începe cu descoperirea darului, continuă cu cultivarea lui și, în final, cu punerea lui în valoare pentru a fi validat în cadrul comunității și încurajat pe mai departe.

Daruri duhovnicești

Darul duhovnicesc este definit de Pavel în 1 Cor. 12:7, „... *ca fiind arătarea Duhului spre folosul altora*” iar pentru ca Darul să-și împlinească scopul, mai întâi trebuie să lăsăm Duhul să se arate în viața noastră. Rosta Duhului legitimează arătarea Duhului și doar activitățile care îl poartă pe Cristos spre oamenii din jurul nostru zidesc Biserica. Darul trebuie descoperit de fiecare și apoi înflăcărat. „A înflăcăra Darul care este în noi”, înseamnă a-l pune în negoț spre folosul altora, fără a ne lăsa intimidați de împotririle celor din jur.

II. Discuții la grup: întrebări/aplicații:

1. Pornind de la afirmația din Romani 12:6: „...*avem felurite daruri, după harul care ne-a fost dat*”... care sunt Darurile descrise în Scriptură? Întocmește o listă cu Darurile menționate și analizați care este rostul lor din perspectiva lui Dumnezeu! (vezi: 1Cor. 12-14; Rom.cap. 12; Evr. Cap.2; Efes.cap.4.)

2. Care este Darul lui Timotei, așa cum rezultă din cele două epistole? Care este Darul tău? Faceți o listă cu Darurile spirituale ale celor din grupul vostru. Discutați despre cum v-ați descoperit Darul, cum îl cultivați (Ați trecut vreodată printr-un process de ucenicizare?) dar mai ales despre cum îl puteți pune în valoare.

3. Identificați împreună nevoile oamenilor din jurul vostru: din familie, din comunitatea noastră, de la locul de muncă și faceți-vă un plan, un angajament simplu și clar pentru a intra în acțiune.

4. Începe să te rogi pentru oamenii pe care dorești să-i ajuți pentru ca să primești călăuzire de la Dumnezeu. Faceți lucrul acesta împreună, la nivelul grupei și de ce nu, la nivelul întregii comunități.

O ilustrație

În vreme de secetă doi fermieri se rugau pentru ploaie. Dintre cei doi după rugaciune, unul și-a pregătit și semănat pământul, celălalt a așteptat să vadă ce se întâmplă. După câteva zile a venit și ploaia mult așteptată. Întrebare: a cui rugăciune a ascultat-o Dumnezeu?!

Notițe din predică:

LECTIA 2

Să nu-ți fie rușine de Evanghelia lui Hristos

Textul lecției: 2 Tim.1:8-12

I. Explicarea textului:

1. Perspective asupra textului și temei:

„Să nu-ți fie rușine, dar, de mărturisirea Domnului nostru, nici de mine, întemnițatul Lui. Ci suferă împreună cu Evanghelia, prin puterea lui Dumnezeu”.

Trăim într-o lume care îl neagă pe Hristos, deci destul de ușor ne putem rușina de mărturisirea Lui. Îndemnul lui Pavel are la bază două motive întemeiate ce se desprind din cuprinsul epistolei. Mai întâi, însuși Domnul Isus a fost Acela care, dezbrăcând slava Sa, nu s-a rușinat de noi, cei păcătoși, ci a luat păcatele noastre asupra Sa. Pe de altă parte, Pavel, făcând referire la judecată, spune: ..., *Te rog fierbinte înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Cristos Isus, care are să judece vii și morții și pentru arătarea și împărăția Sa*”/4:1, gândeându-se probabil la ziua judecării despre care a vorbit Domnul Isus în Matei 10:32-33.

Textul ne vorbește în continuare despre o Evangheliie ce aduce la lumină viața și neputrezirea în Hristos. Probabil că îndemnul adresat de Pavel lui Timotei de a-și înflăcăra darul, vizează în primul rând suferințele ce însoțesc împlinirea mandatului propovăduirii

Evangelhie lui Hristos. Dar ceea ce ne poate da curajul și puterea de a răbda suferințele este tocmai frumusețea și adevărul acestei Evanghelii./v.1:9-10 *„Propovăduitorul și apostolul ei am fost pus eu și învățător al neamurilor.”*

Cel care ne lasă aceste învățături, era într-o ipostază cu totul deosebită. El nu era doar în temniță, ci în fața morții.

O astfel de Evanghelie merită să fie propovăduită și pentru o astfel de Evanghelie, merită să suferi. Dacă știi în Cine te-ai încrezut, nici chiar în fața morții nu te rușinezi de El. Și de aceea Pavel poate spune: *„Sunt încredințat că El are puterea să păzească ce I-am încredințat până în ziua aceea”*.

2.Adevăruri extrase din text:

Chemarea la slujire

Noi, urmașii lui Hristos, la fel ca Timotei și Pavel, am fost mântuiți și chemați în lucrarea de răspândire a Evangheliei. Fiecare ucenic este chemat să facă această lucrare potrivit cu Darul care i-a fost dat. Nu există excepții! (v9) 1 Petru 2:9

Curajul propovăduirii

Într-o lume care îl neagă pe Hristos este ușor să ne rușinăm de mărturisirea Lui. Propovăduirea Crucii presupune efort și de multe ori suferință, însă Cel în care ne-am pus nădejdea nu înșală niciodată, și, dacă știm în Cine ne-am încrezut, vom duce lupta până la capăt. În lupta aceasta suntem motivați pe de o parte de exemplul lui Hristos care S-a dezbrăcat de slava Sa, devenind Mielul lui Dumnezeu, jertfindu-se pentru păcatele noastre, iar pe de altă parte suntem motivați de răsplata care ne așteaptă în cerul lui Dumnezeu.

II. Discuții la grup: întrebări/aplicații :

1. "El ne-a mântuit și ne-a dat o chemare sfântă..."v9. La ce se referă Pavel prin "chemare sfântă, și în ce fel e legată de mântuire? Cum înțelegi în dreptul tău această chemare, și cum reușești să o pui în practică?

2. Enumerați și analizați principalele motive pentru care oamenii, contemporanii noștri îl neagă/resping pe Hristos?

3. Discutați despre situații în care v-a fost rușine să vorbiți oamenilor despre Domnul Isus și cum ați putea scăpa de acest sentiment nepotrivit pentru un creștin.

4. Discutați între voi despre motivația/motivațiile care v-ar putea determina să-L propovăduiți oamenilor pe Cristos.

Notițe din predică:

LECȚIA 3

Focalizează-te pe lucrurile care nu pier, pe ceea ce e etern

Textul lecției: 2 Timotei 1:13-18

I. Explicarea textului:

1. Perspective asupra textului și a temei

Din Scriptură înțelegem că doar Cuvântul lui Dumnezeu (cf Is 40:8 și Mat 24:35) și sufletele oamenilor (cf Mat 25:31-46) sunt eterne, nu vor dispărea la finalul istoriei. De aceea, în acest pasaj, apostolul Pavel îndreaptă privirea ucenicului său exact spre ceea ce e veșnic: Cuvântul (v 13-14) și oamenii (v15-18).

a. 1:13-14 Păzește învățătura Evangheliei

Acum Pavel se focalizează asupra învățăturii pe care i-a transmis-o lui Timotei. Pavel vorbește despre dreptarul învățăturilor. Termenul „dreptar” are sensul de schiță/sumar la fel ca schița desenată de un arhitect sau un artist înainte de a pune toate detaliile pe hârtie. Slujba lui Timotei era să prezinte și să aplice schița primită de la Pavel. Trebuia să ia doar ceea ce Pavel i-a transmis: Evanghelia din Cuvântul lui Dumnezeu. Chiar dacă noi astăzi aplicăm învățăturile în contextul nostru, totuși nu putem ajusta mesajul Evangheliei. Esența Evangheliei/schița a fost scrisă de sângele Domnului Isus Hristos.

Apoi Pavel vorbește despre învățăturile sănătoase care-i transformă pe cei morți spiritual prin Cristos. Timotei este chemat să păzească învățătura sănătoasă pentru ca ascultătorii să crească în credință.

Evangelhia este frumoasă și trebuie „păzită” cu multă grijă ca să nu fie „stricată”. Pentru că învățăturile greșite/eretice au început să apară, Timotei era sfătuit să se lupte pentru păzirea acestei frumoase Evanghelii.

Cei care slujesc prin predicare, în mod special trebuie să păzească Evangelhia de cei care vor să adauge la Evangelhie sau să taie din ea. Numai prin studierea Cuvântului, memorarea și meditarea asupra Cuvântului putem păstra Evangelhia curată.

b. 1:15-18 Trădătorii și credincioșii

Apoi Pavel îi vorbește lui Timotei despre oamenii care i-au fost apropiați. Pe de o parte sunt cei mulți care l-au părăsit în situația grea în care se afla, iar de cealaltă parte este Onisifor care, în ciuda situației grele și periculoase a rămas aproape de Pavel.

Despre cei ce l-au părăsit nu ni se spune că s-ar fi lepădat de credință. Putem să-i bănuim doar de lașitate și frică, dar nu de apostazie. Totuși, datorită faptelor, putem spune că ei nu se luptau pentru păstrarea curată a Evangheliei.

Onisifor a fost cel ce a dovedit prin fapte fidelitatea sa față de Evangelhie și față de Pavel. El nu s-a rușinat de Pavel, l-a căutat și l-a încurajat în momentele grele. Având în vedere persecuția creștinilor din acea vreme, Onisifor probabil și-a riscat libertatea pentru a-i fi de folos lui Pavel.

2. Adevăruri extrase din text

Cuvântul lui Dumnezeu

Astăzi avem Cuvântul la îndemână, dar asta nu ne garantează cunoașterea Cuvântului și implicit cunoașterea lui Dumnezeu. Cunoașterea Cuvântului implică un efort constat din partea noastră

prin citire (Ps 119:105), memorare (Ps 119:11), studiere (Iosua 1:8, Ioan 5:39), dar și o luptă pentru ca mesajul să ajungă nealterat la ceilalți.

Neglijența față de studierea Cuvântului și superficialitatea nu ne afectează doar viața noastră de credință, ci și viața celor de lângă noi. Suntem tentați să audiem mesajele predicatorilor populari, conferințele oratorilor renumiți, dar mai puțin dispuși să procedăm asemenea celor din Berea (vezi FA 17:10-12). De multe ori încercăm să modelăm Cuvântul în funcție de ceea ce credem noi, în loc să ne modelăm credința după Cuvântul cel veșnic.

Legătura frățească

Unul din stâlpii existenței Bisericii lui Hristos a fost de la început legătura frățească/părtășia (vezi FA 2:42). Viața bisericii este manifestată prin legătura vie între copiii Lui Dumnezeu, în ocazii de bucurie, dar mai ales în situații grele. Analizând viața bisericii primare (prin parcurgerea cărții Faptelor apostolilor) vedem că legătura frățească s-a manifestat mai ales în momente grele și cei ce au rupt această legătură s-au depărtat de Cuvânt și de Dumnezeu. Domnul Isus ne spune că legătura frățească e unul din modurile prin care mesajul Evangheliei ajunge la oameni (Ioan 13:34-35). Astăzi trăim într-o lume dominată de individualism, confort, singurătate, o lume în care legăturile între oameni par a fi tot mai firave. Tiparul acesta pare a influența și viața credincioșilor. Găsim nenumărate motive să ne distanțăm unii de alții, să ne protejăm unii de alții, uneori invocând motive foarte sfinte. Totuși, să nu uităm că apropierea și implicarea în viața fratelui nostru e soluția lui Dumnezeu (Gal 6:2).

II. Discuții în grup/Aplicații

1. Care sunt ideile pe care trebuie să le expui atunci când prezinți Evanghelia unui prieten. Fă o listă, iar la întâlnirea grupului discutați varianta fiecăruia și încercați să ajungeți la o listă cu care să fiți de acord toți.

2. Faceți împreună o listă cu lucrurile pe care le-ați auzit în diferite medii creștine, dar care în esență nu-și au rădăcinile în Cuvântul lui Dumnezeu, ci sunt influențate de modul de gândire al lumii. Discutați la întâlnirea grupului și aduceți argumente pentru ceea ce ați pus fiecare pe listă.

3. Care este legătura dintre învățătură, credință și dragoste? (vezi v 13)

4. Evaluați legătura frățească în cadrul grupului vostru. Ce vă propuneți fiecare pentru ca legătura frățească să fie cât mai aproape de ceea ce ne cere Cristos? (asumați-vă împreună 2-3 lucruri simple care pot fi cuantificate, iar mai apoi, o persoană din grup să urmărească cum le-ați aplicat)

5. Discutați despre cazuri de frați care au părăsit grupul/Biserica și s-au îndepărtat de Dumnezeu. Cum ar fi trebuit să trateze situația cei din Biserică pentru a nu se ajunge la ruperea legăturii frățești? Cum vă doriți să acționați dacă veți mai ajunge în situații similare?

6. Amintiți-vă de momente tensionate din viața bisericii, momente în care ați fost implicați. Discutați situațiile și ce considerați că ați făcut greșit? De ce? Cum ați proceda acum?

7. Faceți o listă cu cei care au părăsit părtășia frățească și rugați-vă în 2021 pentru întoarcerea lor. Încercați să vă întâlniți și să petreceți timp cu unii dintre ei.

Notițe din predică:

LECȚIA 4

O identitate care trebuie transmisă mai departe

Textul lecției: 2 Timotei 2:1-14

I. Explicarea textului:

1. Perspective asupra textului și a temei

Tonul cu care Pavel începe acest pasaj trădează o relație mult superioară relației de mentor și ucenic. Relația lui Pavel și Timotei se aseamănă mai degrabă cu relația dintre un tată și un fiu (Filipeni 2:22).

Pavel îl încurajează pe Timotei să acceseze sursa puterii de care are nevoie pentru a împlini identitatea de creștin în locul unde Dumnezeu l-a așezat și anume, „harul care este în Hristos Isus!” (2 Timotei 2:1). Harul lui Dumnezeu este singura putere care ne ajută să perseverăm în credința noastră și ne poate împuternici să trăim vieți pline de evlavie și dragoste pentru cei din jur cu scopul de a-i câștiga pe aceștia pentru Dumnezeu. Prin har suntem ridicați atunci când greșim, și greșelile noastre sunt ispășite prin jertfa Domnului Isus de la Golgota (Efeseni 2:8-9). Prin puterea harului putem îndeplini sarcina răspândirii Evangheliei în comunitățile unde Dumnezeu ne-a așezat.

Exemple:

Ca să aducă lucrurile la un nivel mai practic, Pavel se folosește de trei exemple pe care Timotei le putea observa în viața de zi cu zi în orașul Efes: soldatul (2 Timotei 2:4), atletul (2 Timotei 2:5) și fermierul (2 Timotei 2:6).

Soldatul

În primul exemplu putem vedea identitatea noastră în Hristos. La fel cum un soldat subordonează treburile vieții datoriei lui militare, la fel și identitatea noastră în Hristos subordonează celelalte identități (tată, mamă, frate, soră, fiu, fiică, inginer, medic, zidar, elev, student, etc.) (Galateni 2:19-21). Acestea fiind subordonate identității în Hristos trebuie să îndeplinească scopul ei, să răspândească Evanghelia și să facă ucenici. Facerea de ucenici este mandatul nostru principal ca și copii ai lui Dumnezeu (Matei 28:16-20). Nu există misiune prioritară a acesteia.

Atletul

În al doilea exemplu Pavel vorbește despre disciplina atletului. Asemenea atleților, și noi trebuie să o viață disciplinată, prin care să aducem glorie Creatorului nostru. Pavel nu vorbește aici despre disciplinarea și respectarea regulilor în scopul câștigării mântuirii. Mântuirea este obținută prin har, prin credința în Domnul nostru Isus Hristos, nu prin fapte. Pavel aici vorbește despre sfințire, care este un proces natural, rezultat al mântuirii credinciosului (Coloseni 3:5). Sfințirea este procesul prin care creștem în asemănare cu Domnul Isus. Crescând în asemănare cu El este datoria noastră să ne însușim scopurile Lui, dragostea pentru păcătoși și câștigarea lor (Luca 19:10).

Fermierul

Ultimul exemplu este cel al fermierului. Dincolo de disciplină este nevoie de muncă. Munca unui fermier nu este o muncă ușoară. El se trezește de dimineață și se culcă târziu. Muncește câmpul toată ziua și nu primește nici o apreciere. În același timp fermierul depinde de Dumnezeu pentru roadele muncii lui. Și noi, asemenea fermierului, trebuie să depunem muncă și mai apoi să încredințăm rezultatul

muncii noastre în mâinile lui Dumnezeu. Uneori vom fi noi acei care culegem roadele, alte ori poate fi cineva total diferit (1 Corinteni 3:6-11). Câștigarea sufletelor pentru Hristos nu este o muncă ușoară, dar dacă am fost transformați de dragostea lui Dumnezeu nu putem rămâne indiferenți și pasivi față de această îndatorire.

Amintește-ți de Isus

După ce Pavel îi prezintă lui Timotei obiectivele, el îi aduce aminte cine este Acela care dăruiește puterea de a le îndeplini, Isus Hristos, sămânța lui David. Indiferent de circumstanțe, Hristos este același, El rămâne credincios. Chiar dacă noi oscilăm și adesea falimentăm în viața de credință, El rămâne credincios (1 Ioan 1:9). Hristos rămâne o stâncă tare, neclintită în furtunile vieții, indiferent de intensitatea lor. El este autorul și perfectorul credinței noastre. În El găsim toate resursele necesare pentru a trăi o viață evlavioasă și contagioasă din punct de vedere spiritual.

2. Adevăruri extrase din text

Identitatea nouă în Hristos

Odată conștient de noua identitate în Hristos, aceasta trebuie să transforme credinciosul. Identitatea noastră în Hristos trebuie să influențeze toate domeniile vieții noastre: relațiile de familie, relațiile de prietenie, raportarea la locul de muncă, finanțele, pasiunile etc. Toate acestea trebuie să reflecte principiile și învățăturile Domnului Isus. De asemenea, această identitate trebuie împărtășită constant celor din jur. Odată asumată, identitatea în Hristos trebuie transmisă mai departe.

Sfințirea Credinciosului

Procesul de sfințire și maturizare a credinciosului este lucrarea Duhului Sfânt, dar are și o componentă a disciplinei. Fiecare

credincios are domenii pe care le poate supune mai ușor sub autoritatea lui Hristos sau domenii unde trebuie aplicată o disciplină strictă, astfel încât să permitem Duhului să își facă lucrarea. Lucrarea de sfințire și maturizare este o lucrare care necesită timp și răbdare. Există excepții unde transformarea are loc instant, dar de regulă se întâmplă în timp. Trebuie să avem răbdare și cu noi și cu frații noștri ca Duhul să își facă lucrarea.

II. Discuții în grup/Aplicații

1. Care sunt caracteristicile principale care trebuie să caracterizeze identitatea noastră în Hristos (caracteristici care trebuie să fie evidente pentru cei din jurul nostru: credincioși și necredincioși)

2. Viața noastră trebuie adusă sub autoritatea lui Hristos, dar unele domenii sunt mai ușor de subordonat, pe când altele sunt mai dificile. Discutați câteva strategii practice care ne pot ajuta în sfințirea și maturizarea noastră în credință.

3. Care sunt oamenii prin care Dumnezeu a lucrat în viața ta? Povestește cum ai experimentat creșterea spirituală prin cei pe care Dumnezeu i-a adus în viața ta.

4. Cum credeți că trebuie aplicată porunca din 2 Timotei 2:2 care ne vizează pe fiecare? Ce vă propuneți fiecare pentru aplicarea acestei porunci?

5. De ce este important să ne aducem aminte de Isus Hristos? Cum poate acest simplu exercițiu de aducere aminte să ne influențeze circumstanțele?

Notițe din predică:

LECȚIA 5

Hristos în centrul propovăduirii noastre

Textul lecției: 2 Timotei 2:14-26

I. Explicarea textului:

1. Perspective asupra textului și a temei

Pavel îi cere lui Timotei să se înfățișeze înaintea Lui Dumnezeu ca un om încercat, care împarte drept Cuvântul adevărului. Ca să împarți drept Cuvântul e obligatoriu să îl cunoști bine și să îl înțelegi, ori, acest lucru presupune muncă multă. Acesta e un prim aspect legat de împărțirea dreaptă a Cuvântului.

Un al doilea aspect prezent în epistolă, e legat de Dar. Ca să înveți bine pe alții, trebuie să ai Dar de învățare. Pavel îl îndeamnă pe Timotei să înflăcăreze Darul pe care îl avea. Atunci când în viața unui lucrător din biserică lipsește munca asiduă în studierea Cuvântului, locul cuvintelor Lui Dumnezeu este luat de vorbăriile goale și lumești. Imeneu și Filet sunt 2 exemple care s-au abătut de la Adevăr (v.17-18).

Ca Timotei să poată fi un „vas” pentru o întrebuițare de cinste în Casa Stăpânului, prima condiție ține de slujba lui. El a fost chemat să împartă drept Cuvântul adevărului, neamestecat cu vorbe goale și lumești. Dar, pentru ca vasul să poată fi folositor Stăpânului Casei contează și curățirea vasului, nu doar a conținutului lui, și tocmai lucrul acesta i-l cere Pavel lui Timotei în v. 22 : „*Fugi de poftete*

tinereții..." Un vas murdar, murdărește și conținutul lui. De aceea Dumnezeu ne cere să veghem atât asupra vieții, cât și a slujbei. Lucrul acesta nu se poate face în izolare. Avem nevoie unii de alții ca să veghem unii asupra altora. A rămâne și a stăruî în legătura frățească este o alegere și implică decizia de a deveni vulnerabil, transparent, pentru ca frații din jur să poată identifica la vreme orice problemă de caracter și orice deviație în slujire.

În încheiere, Pavel îl îndeamnă pe Timotei în relația cu potrivnicii, să caute să se îmbrace cu blândețe și răbdare, în nădejdea recuperării lor. Cel care îi schimbă este Dumnezeu, și o va face la timpul Lui. De aceea avem nevoie de răbdare și îngăduință.

2. Adevăruri extrase din text

Fii cu luare aminte la învățătura pe care o dai!

Împărțirea dreaptă a Cuvântului presupune:

- Munca pentru cunoașterea și înțelegerea Lui v15, vezi și 1 Timotei 4:9-15
- Existența unui dar de învățătură vezi și 1 Timotei 4:14 ; 2 Timotei 1:6.
- Fuga de certurile de cuvinte, de vorbăriile goale și lumești, de întrebările nebune și nefolositoare v.14,16,22

Fii cu luare aminte asupra ta!

Pentru ca vasul să poată fi folositor Stăpânului Casei, contează conținutul vasului, dar și curățenia vasului (v 21). Aceasta presupune o fugă de poftă și o urmărire a lucrurilor bune (v 22). Neprihănirea, credința, dragostea, pacea se caută, se urmărește în comunitate și nu de unul singur. Nu orice comunitate, grup este spre viață, ci doar grupul de oameni cu inima curată. Iar relația cu cei ce se împotrivesc Adevărului trebuie îmbrăcată cu blândețe și răbdare în nădejdea îndreptării lor de către Dumnezeu (v 24-26).

II. Discuții în grup/Aplicații

1. Care sunt problemele din ziua de azi care pot să nască certuri de cuvinte? Cum poate fi răsturnată credința unora?

2. Cum poate fi un astfel de pericol prevenit și evitat?

3. Ce înseamnă să împarți drept Cuvântul?

4. Care este legătura între exercitarea Darului tău și curățenia ta morală?

5. De ce e important ca în procesul slujirii și a curățirii vieții să nu fi singur, ci împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată? Ai ales, oare, un astfel de grup? Ai astfel de oameni în jurul tău?

Notițe din predică:

LECȚIA 6

Sfintele Scripturi și zilele din urmă

Textul lecției: 2 Timotei 3:1-17

I. Explicarea textului

1. Perspective asupra textului și a temei

Pavel îl atenționează pe Timotei de greutatea zilelor din urmă. Faptul că personaje din text și din carte aparțin și vremurilor trecute și celor prezente – pe de o parte, Iane și Iambre aparțin vremurilor lui Moise, iar pe de altă parte, Imeneu, Filet și Alexandru Căldăraru vremurilor lui Pavel și Timotei – ne lasă să credem că „zilele din urmă” trebuie raportate la fiecare generație.

Avertizarea a fost deci relevantă pentru Timotei și rămâne relevantă și pentru noi. Greutatea vremurilor din urmă se datorează faptului că oamenii vor deveni iubitori de sine și nu de Dumnezeu. Ca urmare a alegerii lor, oamenii se vor înstrăina de Dumnezeu, devenind din ce în ce mai răi (v. 2-4). Cu toate acestea, religiozitatea omului va rămâne, nevoia sa de închinare rămânând în el. Însă, această religiozitate a omului, fără Dumnezeu, devine doar o „formă de evlavie”, o formă goală, fără putere.

Evlavia poate fi definită ca o realitate lăuntrică, o transformare realizată de Duhul Sfânt, manifestată însă în exterior atât în viața

individuală, cât și în cea comunitară. Ceea ce Cuvântul Lui Dumnezeu schimbă în inima ta este pus în practica de zi cu zi, în relația ta cu aproapele tău. În spațiul comunitar, manifestarea evlaviei ia diferite forme: învățare, predicare, cântare, rugăciune, milostenie, facere de bine, etc. Puterea evlaviei rămâne însă să se vadă din roadele ei, și nu din forma ei (v. 10-11)!

În continuare (v.10-13), Pavel își prezintă strategia sa în lucrare, strategie preluată de la Domnul său, îndemnându-l pe Timotei să-i calce pe urme. Îl atenționează însă de prigonirile care-i stau în față, menționând în v. 12 că toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie vor fi prigoniți. De altfel „*Fiul Lui Dumnezeu S-a arătat să nimicească lucrările Diavolului*” (1 Ioan 3:8) și El o face și prin urmașii Săi. Diavolul cu siguranță nu va sta nepăsător, rezultând o luptă între el și urmașii lui Isus.

În încheierea capitolului, Pavel îi cere lui Timotei să rămână în Sfintele Scripturi, singura realitate care poate să dea înțelepciunea care duce la mântuire (v. 14-17). Ca urmare, fiecare dintre noi, ca urmași ai lui Isus, în procesul facerii de ucenici suntem chemați să cunoaștem Scripturile, să le trăim și să le propovăduim înaintea celor care ne urmează.

2. Adevăruri extrase din text

Evlavie versus religiozitate falsă

Fiecare dintre noi ne putem închina veritabil ca urmare a înțelegerii Cuvântului; sau, închinare noastră poate fi de formă.

Pierderea relației cu Dumnezeu aduce cu ea îndrăgostirea de sine și prăvălirea omului într-o degringoladă alimentată de mintea lui blestemată. Efectele sunt dezastruoase (vezi și Romani 1:28-32) Un efect îl reprezintă și afișarea unei religiozități de suprafață. Această „formă de evlavie” poate avea multe manifestări, una dintre ele o regăsim cu ușurință printre noi și azi prin mutarea accentului pe deprinderea trupească (vezi și 1 Timotei 4:6-8, Coloseni 2:20-22).

Înțelegerea Cuvântului - sursa evlaviei

Între lumină și întuneric va fi întotdeauna o luptă care va aduce suferință și prigoană (vezi și Efeseni 6:10-20). O disciplină în hrănirea zilnică și sistematică cu Scriptura, ne ajută în zilele din urmă în această luptă, în întărirea credinței, în îndeplinirea chemării și în devenirea noastră întru chipul și asemănarea Lui Dumnezeu (v. 14-17, 1Timotei 6:3, 4:6, 13-17).

II. Discuții în grup/Aplicații

1. Care este diferența între evlavia adevărată și evlavia formală? Cum deosebești evlavia adevărată de un fals? Care sunt domeniile în care crezi că avem doar o formă de evlavie în comunitatea noastră? Care crezi că sunt domeniile în care ai tu, doar o formă de evlavie?

2. Ce îți propui să faci ca să schimbi evlavia formală, atât în viața ta, cât și a comunității din care faci parte ?

3. Care este strategia lui Pavel în facerea de ucenici? Unde crezi că suferă strategia ta comparând-o cu a lui Pavel? Discutați problemele și elaborați împreună un plan de ajustare a strategiei pentru a împlini cât mai bine chemarea lăsată de Isus.

4. În procesul mântuirii ai nevoie obligatoriu de înțelepciune. Care este singura sursă a acestei înțelepciuni? Cât de des accesezi aceasta sursă? Cum poti îmbunătăți rămânerea ta lângă această sursă?

5. Isus vine pe pământ și ne lasă un model de viață. Pavel calcă pe urmele Lui și îl invită pe Timotei să îl urmeze. Timotei o face, și intră și el pe linia celor ce calcă pe urmele lui Isus. Ești și tu aliniat în această direcție? În ce mod? Povestești modurile în care sunteți implicați în facerea de ucenici.

6. Propune-ți să calci mai ferm pe urmele lui Isus și intră în linia urmașilor Lui. Fii un om implicat în facerea de ucenici și fii un model de urmat pentru cei ce vin după tine!

Notițe din predică:

LECȚIA 7

Propovăduiește Cuvântul indiferent de context și fii motivat de răsplata lui Dumnezeu

Textul lecției: 2 Timotei 4:1-22

I. Explicarea textului:

1. Perspective asupra textului și a temei

Pavel îl aduce pe Timotei în fața Lui Dumnezeu și a Lui Hristos amintindu-i că vom da socoteală de modul în care ne-am folosit darul sau de cum am pus în negoț talanții primiți în administrare. Rămânerea în Cuvânt, stăruința în el, propovăduirea lui, este și va rămâne un imperativ, o acțiune obligatorie și nu facultativă sau punctuală. Un imperativ, pentru că vremurile imediat următoare vor aduce învățători falși care vor renunța la predicarea adevărului și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite. Împlinirea poftei ascultătorului, gâdilarea urechii lui va fi mai importantă decât rămânerea în învățătura sănătoasă. O învățătură care să gâdile urechile - dar să lase viața neschimbată - va fi foarte populară și va strânge mulțimile.

O altă motivație lăsată de Pavel lui Timotei în împlinirea slujbei cu credincioșie este precizată în v.6-8: faptul că sosise clipa plecării lui Pavel la Domnul. Pavel își terminase lupta, dar Timotei trebuia să și-o continue. Pavel sumarizează viața pe care a trăit-o prin 3 elemente:

- „*m-am luptat **lupta** cea bună*”; viața e o luptă și e bine să lupți lupta cea bună și nu alta;

- „am isprăvit **alergarea**”; viața presupune credincioșie, ducerea slujbei până la capăt, finalizarea, terminarea lucrului început;
- „am păzit **credința**”; mântuirea este prin credință, iar credința în opinia lui Pavel înseamnă ascultare și a rămâne credincios în lucrul încredințat.

Toate acestea sunt vitale pentru a putea petrece veșnicia alături de Dumnezeu, pentru a putea fi îmbrăcat în neprihănirea fără de care nu vei putea sta alături de El. Cununa neprihănirii mă așteaptă, spune Pavel, dar nu numai pe mine, ci pe oricine este gata să lupte până la capăt.

În încheiere observăm mulțimea prietenilor lui Pavel, pe care îi salută cu bucurie, referirea la dușmani, dar și dorința de a-l revedea pe Timotei. Și nu în ultimul rând, observăm pacea din sufletul lui, venită din încredințarea protecției Lui Dumnezeu.

2. Adevăruri extrase din text

Mântuirea: cadou sau provocare?

Viața creștină presupune o luptă, o alergare, o păzire a credinței care trebuie dusă până la capăt (vezi și 1 Petru 1:5-9). Suntem mântuiți prin credință și avem o slujbă la care suntem chemați: împăcarea oamenilor cu Dumnezeu (2 Timotei 1:9). Dumnezeu va judeca la sfârșit pe fiecare om și vom da socoteală de modul cum ne-am împlinit slujba (v. 1, 2, 8).

Cuvântul: folosit sau folositor?

Cuvântul rămâne realitatea care schimbă viața, de aceea trebuie să fie prezent în orice vreme în viața noastră (Iosua 1:8, 2 Timotei 3:16-17).

Propovăduirea Cuvântului nu înseamnă informare, ci transformare: „*muștră, ceartă, îndeamnă*” (v. 2). Asta înseamnă să fie folositor. Dar același Cuvânt poate să fie folosit pentru alte scopuri: învățătorii falși și teologii adaptate poftelor ascultătorilor ne vor invada (vezi 1 Timotei 1:6-7; 4:7-8; 6:4-5; 2 Timotei 2:16, 23).

Doar cunoașterea adevărului, adică a Cuvântului va reuși să descopere falsul.

II. Discuții în grup/Aplicații

1. „*Dumnezeu are să judece vii și morții...*” Care sunt motivele pentru care nu slujești? Care ar fi motivațiile care să te determine să slujești? Discutați și găsiți împreună în grup, din text, motivații care să ne încurajeze în slujirea celorlalți.

2. În lumina v. 2-3, există oare o vreme prielnică pentru propovăduirea Cuvântului? Ce ar însemna în acest context zicala „*Bate fierul cât e cald*”? Se poate oare întârzia venirea vremii în care „*oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă, ...și își vor da învățători după poftele lor*” și „*își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite*”? Se simte suflul acestor vremuri în biserica noastră? Prin ce anume? Ce am avea de făcut pentru a preveni tăvălugul acestor vremuri care pare să se apropie?

3. Cum deosebim învățătorii falși de cei adevărați? Cum să ne raportăm la învățătorii falși? Vezi și cap. 3:5; 2 Tes. 3:6.

4. Ce reprezintă „jertfa de băutură” în Vechiul Testament? Ce înseamnă „să te fi luptat lupta cea buna”? Ce să reprezinte „cununa neprihănirii”? Să fie vorba despre răsplată, sau despre mântuirea sufletului? Ce lumină aruncă asupra problemei textul din cap. 2:1-14?

5. Ce ne spun versetele 9-22 despre preocupările lui Pavel aflat în fața morții? Dar despre amplexarea lucrării lui? Oare ce ai scrie în ultima scrisoare a ta înainte de moarte? Oare câte persoane de care ți-a păsat ai pomeni?

Dumnezeu te provoacă să preiei ștafeta și să o duci mai departe în dreptul tău!

Notițe din predică:

TEST DE DARURI SPIRITUALE

ÎNDRUMĂRI

Notează în dreptul numărului corespunzător afirmațiilor din Evaluarea darurilor spirituale una din următoarele cifre în funcție de măsura în care consideri că ea reflectă realitatea.

- 3 - Întotdeauna
- 2 - De cele mai multe ori
- 1 - Uneori
- 0 - Niciodată

Important: fă evaluarea darurilor spirituale pe baza a ceea ce știi că este adevărat despre tine în prezent, nu pe baza a ceea ce crezi că este adevărat, sau ai vrea să fie adevărat sau trebuie să fie adevărat în ce te privește. Cât de potrivite sunt aceste afirmații referitor la tine? Care este experiența ta? În ce măsură reflectă afirmația respectivă tendințele tale naturale/firești.

Prima, a doua și a treia literă
scrisă cu majusculă totalizează

Darul spiritual

_____	:	_____
_____	:	_____
_____	:	_____

Evaluarea darurilor spirituale

1. Îmi place să organizez oameni, sarcini și evenimente.
2. Mi-ar place să plantez biserici în locuri în care nu există în prezent.
3. Îmi place să lucrez creativ în lemn, croitorie, pictură, metal, sticlă sau alte materiale.

4. Îmi place să provoc pe oamenii să se gândească la perspectiva care o au despre Dumnezeu folosind diferite forme artistice.
5. Pot deja să fac o distincție între adevărul spiritual și eroare, între bine și rău.
6. Am tendința să văd potențialul din oameni.
7. Comunic Evanghelia altora cu claritate și eficiență.
8. Găsesc natural și ușor să mă încred în Dumnezeu pentru primirea răspunsului la rugăciunile mele.
9. Dau de bună voie și cu bucurie oamenilor cu nevoi financiare sau proiectelor ce trebuie sprijinite.
10. Îmi place să lucrez în spatele scenei sprijinind lucrarea altora.
11. Privesc casa mea ca un loc în care să slujesc pe oamenii în nevoie.
12. Preiau cereri de rugăciune de la alții și mă rog consecvent pentru ele.
13. Sunt abordat de oameni care vreau să-mi cunoască perspectiva asupra unui anumit pasaj sau adevăr biblic.
14. Sunt capabil să motivez pe alții pentru realizarea unui țel.
15. Mă raliez oamenilor îndurerați și doresc să-i ajut în procesul vindecării.
16. Pot să vorbesc într-un mod care este convingător și care aduce schimbare în viețile altora.
17. Îmi place să petrec timp educând și îngrijind pe alții.
18. Sunt capabil să comunic Cuvântul lui Dumnezeu eficient.
19. Sunt căutat adesea de alții pentru sfaturi în probleme spirituale sau personale.
20. Sunt atent, meticulos și îndemânatic la detaliile de administrare.
21. Sunt atras de ideea de a sluji într-o altă țară sau comunitate etnică.
22. Sunt îndemânatic în a lucra cu diferite unelte.
23. Îmi place să-mi dezvolt și să-mi folosesc deprinderile artistice (arte plastice, teatru, muzică, fotografie, etc.)
24. Frecvent, pot să judec caracterul unei persoane pe baza primelor impresii.

25. Îmi place să îi întăresc și să le dau siguranță celor care sunt descurajați.
26. Caut în mod consecvent ocazii pentru a-mi face relații cu necreștini.
27. Am încredere în resursele și ajutorul constant al lui Dumnezeu, chiar și în momentele dificile.
28. Dau mai mult decât zeciuiala așa încât lucrarea din Împărăție să poate fi făcută.
29. Îmi place să fac lucruri de rutină care sprijină lucrarea.
30. Îmi place să întâlnesc oameni noi și să-i ajut să se simtă bine-veniți.
31. Îmi place să mă rog perioade lungi de timp și să primesc călăuzire cu privire la ce vrea Dumnezeu să mă rog.
32. Primesc informații de la Duhul Sfânt pe care nu le-am cules prin mijloace naturale.
33. Sunt capabil să influențez pe alții în îndeplinirea unei viziuni.
34. Pot să sprijin cu răbdare pe cei care trec prin experiențe dureroase în timp ce încearcă să-și stabilizeze viețile.
35. Mă simt responsabil să confrunt pe alții cu adevărul.
36. Am compasiune pentru credincioșii rătăciți și vreau să-i protejiez.
37. Pot să petrec mult timp în studiu știind că prezentarea adevărului va aduce o schimbare în viețile oamenilor.
38. Pot adesea să găsesc soluții simple și practice într-un conflict sau într-o confuzie.
39. Pot să clarific țelurile și să dezvolt strategii sau planuri pentru realizarea lor.
40. Doresc să particip activ la plantarea unei noi biserici.
41. Îmi place să produc lucruri de folos pentru lucrare.
42. Ajut oamenii să se înțeleagă mai bine pe ei înșiși, relațiile lor și pe Dumnezeu prin intermediul exprimării artistice.
43. Pot să disting minciuna și înșelăciunea înainte de a fi evidente altora.
44. Dau speranță altora îndreptându-i către promisiunile lui Dumnezeu.

45. Sunt eficient în adaptarea mesajului Evangheliei așa încât să îl leg de nevoia simțită de individ.
46. Cred că Dumnezeu mă va ajuta să realizez lucruri mari.
47. Îmi administrez bine banii ca să am la dispoziție cât mai mulți pentru a-i dăruia.
48. Doresc să fac o mare varietate de lucruri simple în jurul bisericii pentru a împlini nevoile altora.
49. Cred din tot sufletul că Domnul conduce oameni străini la mine care au nevoie de o legătură cu alții.
50. Sunt conștient că slujesc altora în timp ce mă rog.
51. Sunt devotat și planific ore pentru citirea și studierea Scripturii, pentru a înțelege adevărul biblic pe deplin și cu exactitate.
52. Pot să-mi adaptez stilul de conducere pentru a scoate ce este mai bun din alții.
53. Îmi place să ajut oamenii care sunt priviți uneori ca fiind nedemni pentru a fi ajutați sau imposibil de a fi ajutați.
54. Dau pe față cu îndrăzneală tendințele culturale, învățăturile sau evenimentele care vin în contradicție cu principiile biblice.
55. Îmi place să asigur călăuzire întregii persoane - sub aspect relațional, emoțional, spiritual, etc.
56. Acord o mare atenție cuvintelor, expresiilor și semnificației celor care predau.
57. Pot alege cu ușurință cel mai eficient mod de acțiune din mai multe alternative.
58. Pot să identific și să folosesc eficient resursele necesare realizării sarcinilor.
59. Pot să mă adaptez bine diferitelor culturi sau contexte.
60. Pot să-mi imaginez cum ar trebui construit ceva înainte de a-l construi.
61. Îmi place să găsesc noi căi relevante de comunicare a adevărului lui Dumnezeu.
62. Am tendința să văd adevărul sau greșeala în diverse situații.
63. Le redau siguranță celor care trebuie să acționeze cu curaj în credință, familie sau viață.
64. Invit necredincioși să accepte pe Cristos ca Mântuitorul lor.

65. Mă încred în Dumnezeu în situații în care succesul nu poate fi garantat doar de efortul uman.
66. Mă simt provocat să-mi limitez stilul de viață pentru a putea dăruia un procentaj mai mare din salariul meu.
67. Văd o semnificație spirituală în îndeplinirea unor sarcini practice.
68. Îmi place să creez un loc în care oamenii să nu simtă că sunt singuri.
69. Mă rog cu încredere, fiindcă știu că Dumnezeu lucrează ca răspuns la rugăciune.
70. Am pătrunderea necesară sau pur și simplu știu când ceva este adevărat.
71. Stabilesc țeluri și administrez eficient oamenii și resursele pentru îndeplinirea lor.
72. Am o mare compasiune pentru oamenii îndurerați.
73. Disting cele mai multe acțiuni ca fiind bune sau rele și simt nevoia să îndrept greșala.
74. Pot asigura cu credincioșie altora sprijin și purtare de grijă pe termen lung.
75. Îmi place să am o abordare sistematică în studiul Bibliei.
76. Pot să anticipez consecințele plăcute ale acțiunii unui individ sau a unui grup.
77. Îmi place să ajut organizații sau grupuri să devină mai eficace.
78. Pot să-mi formez legături cu alții în moduri ce implică o sensibilitate față de cultura lor.
79. Îl slăvesc pe Dumnezeu cu obiectele făcute de mine.
80. Aplic diferite expresii artistice în comunicarea adevărului lui Dumnezeu.
81. Primesc confirmarea de la alții în ce privește veridicitatea ideilor sau percepțiilor mele.
82. Întăresc pe cei care sunt delăsători în credință.
83. Spun deschis oamenilor că sunt creștin și vreau ca ei să mă întrebe despre credința mea.
84. Sunt convins de prezența și acțiunea de zi cu zi a lui Dumnezeu în viața mea.

85. Îmi place să știu că sprijinul meu financiar aduce schimbare în viețile și lucrările oamenilor lui Dumnezeu.
86. Îmi place să găsesc lucruri mici ce trebuie făcute și adesea le fac fără să mi se ceară.
87. Îmi place să întretin oamenii și să-mi deschid casa pentru ei.
88. Când aud de situații cu nevoi, simt povara rugăciunii.
89. Știu lucruri dintr-o dată despre alții, dar nu știu cum le-am aflat.
90. Influențez pe alții să dea ce pot mai bun din ei.
91. Pot să văd dincolo de handicapurile sau problemele unei persoane și să întrezăresc o viață care contează în fața lui Dumnezeu.
92. Îmi plac oamenii care sunt cinstiți și care doresc să proclame adevărul.
93. Îmi place să dau călăuzire și sprijin practic unui grup mic de oameni.
94. Pot să comunic Scriptura în forme care motivează pe alții să studieze.
95. Dau sfaturi practice pentru a ajuta pe alții când trec prin situații complicate.
96. Îmi place să învăț despre cum funcționează organizațiile.
97. Îmi place să fac pionierat în diferite domenii.
98. Sunt îndemânatic și îmi place să lucrez manual.
99. Sunt creativ și imaginativ.
100. Pot să identific predica, învățătura sau comunicarea care nu este în concordanță cu Biblia.
101. Îmi place să motivez pe alții să facă pași pe calea creșterii spirituale.
102. Spun deschis și cu încredere altora despre ce a făcut Cristos pentru mine.
103. Provoc în mod regulat pe alții să se încreadă în Dumnezeu.
104. Îmi fac cu generozitate datoria față de angajamentul la o bună administrare.
105. Mă simt confortabil să fiu de ajutor, ajutându-i pe alții să-și facă treaba mai eficient.
106. Fac tot ce pot ca oamenii să simtă

- că aparțin comunității. 107. Mă simt onorat când cineva îmi cere să mă rog pentru el.
108. Descopăr adevăruri biblice importante când citesc sau studiez Scriptura, iar de ele beneficiază alții în trupul lui Cristos.
109. Sunt capabil să dețin o viziune la care alții vreau să ia parte.
110. Îmi place să aduc speranță și bucurie oamenilor care trec prin circumstanțe dificile.
111. Proclam adevărul lui Dumnezeu, chiar în locuri în care este nepopular sau dificil pentru alții să accepte.
112. Pot readuce cu blândețe pe credincioșii rătăciți la credință și părtășie.
113. Pot să prezint altora informații și îndemânări la un nivel la care le este ușor să le prindă și să le aplice în viețile lor.
114. Pot să aplic adevărul biblic pe care alții îl privesc ca fiind practic și de ajutor.
115. Pot să-mi imaginez un eveniment ce va avea loc, pot să anticipez problemele potențiale și să dezvolt planuri dinainte.
116. Sunt capabil să conduc sau să supraveghez lucrările din câteva biserici.
117. Sunt capabil să proiectez și să construiesc lucruri care ajută biserica.
118. Am nevoie regulat să rămân singur ca să meditez și să-mi dezvolt imaginația.
119. Pot să simt când forțele demonice sunt la lucru într-o persoană sau situație.
120. Sunt capabil să provoc sau să mustru pe alții din dorința de a stimula creșterea spirituală.
121. Caut ocazii de a vorbi despre lucruri spirituale cu necredincioșii.
122. Pot să merg mai departe în ciuda opoziției sau lipsei de sprijin când simt binecuvântarea și promisiunea lui Dumnezeu.
123. Cred că mi s-a dat o abundență de resurse așa încât să pot da mai mult lucrării Domnului.
124. Sunt dispus și fericit să-mi folosesc deprinderile naturale sau învățate ca să ajut oriunde este nevoie.

125. Pot face pe oameni să se simtă ușurați în contexte nefamiliare.
126. Văd adesea rezultate specifice ca răspuns la rugăciunile mele.
127. Împărtășesc cu încredere altora cunoașterea și ideile mele.
128. Îmi imaginez unde trebuie să ajungem și ajut pe alții să meargă înspre acolo.
129. Îmi place să fac lucruri practice pentru alții care sunt în nevoie.
130. Mă simt constrâns să dezvălui păcatul oriunde îl văd și să provoc oamenii la pocăință.
131. Îmi place să educ pe alții cu blândețe, dar cu fermitate în creșterea lor ca și credincioși.
132. Îmi place să explic lucrurile oamenilor ca să poată crește din punct de vedere spiritual și personal.
133. Am discernământul necesar rezolvării problemelor, pe care alții nu-l au.

AGENDA EVALUĂRII DARURILOR SPIRITUALE

A	Darul administrării	K	Darul ospitalității
B	Darul apostolatului	L	Darul mijlocirii
C	Darul iscusinței lucrului manual	M	Darul cunoașterii
D	Darul comunicării creative	N	Darul conducerii
E	Darul discernământului	O	Darul milei
F	Darul încurajării	P	Darul profeției
G	Darul evanghelizării	Q	Darul păstoririi
H	Darul credinței	R	Darul învățaturii
I	Darul dărniceiei	S	Darul înțelepciunii
J	Darul ajutorării		

\1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57
58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76
77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95
96	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114
115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133
A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S